VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 199)**
- **Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (nr 303)**
- **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 196)**

z dnia 29 sierpnia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 199)

Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej (nr 303)

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 196)

29 sierpnia 2019 r.

Komisje: Edukacji, Nauki i Młodzieży, Polityki Społecznej i Rodziny oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, obradujące pod przewodnictwem posła **Rafała Grupińskiego (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji Edukacji Nauki i Młodzieży, zrealizowały następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe (druk nr 3721).

W posiedzeniu udział wzięli: **Joanna Wilewska** dyrektor Departamentu Wychowania i Kształcenia Integracyjnego Ministerstwa Edukacji Narodowej, **Sebastian Szymonik** dyrektor generalny w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, **Jacek Welter** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Beata Sobocińska** dyrektor Zespołu do Spraw Edukacji i Wychowania w Biurze Rzecznika Praw Dziecka wraz ze współpracownikami, **Aleksander Szwed** senator Rzeczypospolitej Polskiej, **Marek Wójcik** przedstawiciel Związku Miast Polskich, **Alicja Szatkowska** prezes Milickiego Stowarzyszenia Przyjaciół Dzieci i Osób Niepełnosprawnych oraz **Jacek Chudziński** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa**, **Brygida Śliwka**, **Ewa Muszyńska**, **Izabella Kulesza-Rozesłaniec**, **Jolanta Osiak**, **Elżbieta Wojciechowska** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Urszula Sęk**, **Maria Iwaszkiewicz** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego; **Konrad Mossakowski** – specjalista z Ośrodka Informatyki.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji: Edukacji, Nauki i Młodzieży, Polityki Społecznej i Rodziny oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Witam pana senatora Aleksandra Szweda i panią Joannę Wilewską, dyrektor Departamentu Wychowania i Kształcenia Integracyjnego w Ministerstwie Edukacji Narodowej, upoważnioną przez panią minister Marzenę Machałek. Witam również wszystkich gości i państwa posłów.

Stwierdzam kworum. Informuję, że marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, skierował w dniu 31 lipca 2019 r. do Komisji Edukacji Nauki i Młodzieży, Polityki Społecznej i Rodziny oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej do pierwszego czytania senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, druk nr 3721. Porządek dzienny posiedzenia obejmuje pierwsze czytanie projektu ustawy.

Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisje przyjęły porządek dzienny. Przystępujemy do jego realizacji. Proszę przedstawiciela wnioskodawców, senatora Aleksandra Szweda, o uzasadnienie projektu ustawy.

Senator Aleksander Szwed:

Dziękuję, panie przewodniczący. Szanowni państwo, Wysokie Komisje, w imieniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i wspólnych komisji senackich: Komisji Ustawodawczej, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej mam zaszczyt przedstawić państwu projekt nowelizacji ustawy – Prawo oświatowe. Celem projektu jest wprowadzenie do systemu prawa przepisów określających kryteria ustalania kosztów przejazdu dziecka i opiekuna, które są zwracane opiekunom dowożącym dzieci niepełnosprawne (lub inne uprawnione) do szkoły lub przedszkola.

Projekt dostosowuje system prawa do postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z 17 października 2017 r. (sygn. akt S 1/17), w którym wskazano na brak precyzji w dwóch przepisach. Pierwszy przepis nieobowiązującej już ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty przewidywał, że „obowiązkiem gminy jest zapewnienie niepełnosprawnym dzieciom pięcioletnim oraz dzieciom objętym wychowaniem przedszkolnym na podstawie art. 14 ust. 1a bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższego przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego lub ośrodka umożliwiającego dzieciom, o których mowa w art. 16 ust. 7, a także dzieciom z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi realizację obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3, zwrot kosztów przejazdu ucznia i opiekuna na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) i rodzicami, opiekunami lub opiekunami prawnymi, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice, opiekunowie lub opiekunowie prawni”. Drugi zaskarżony przepis, art. 17 ust. 3a pkt 3, stanowił, że „obowiązkiem gminy jest: zwrot kosztów przejazdu ucznia, o którym mowa w pkt 1 i 2, oraz jego opiekuna do szkoły lub ośrodka, wymienionych w pkt 1 i 2, na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) a rodzicami, jeżeli dowożenie i opiekę zapewniają rodzice”.

Ustawa w zaskarżonych przepisach przewiduje, że do gminy należy obowiązek zapewnienia niepełnosprawnym dzieciom bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższego przedszkola lub szkoły albo obowiązek zwrotu kosztów przejazdu dziecka i opiekuna na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) i rodzicami lub opiekunami, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice lub opiekunowie. Przepisy jednak nie przewidywały kryteriów określania stawek zwrotu kosztów przejazdu dziecka i opiekuna. W praktyce wójtowie ustalali w drodze zarządzenia wzorce umów określające wysokość zwracanych kosztów przejazdu, będące podstawą zawieranych umów. Koszty w poszczególnych gminach zwraca się w różnej wysokości, niekiedy dalekiej od rzeczywistych. Zatem z uwagi na brak ogólnie obowiązujących w skali kraju kryteriów, na podstawie których jednostka samorządu terytorialnego zobowiązana jest do wyliczenia wysokości kwoty, która jest zwracana rodzicom lub opiekunom w związku z kosztami, jakie ponoszą, dowożąc dziecko niepełnosprawne do szkoły, zachodzą przypadki polegające na tym, że gminy zwracają wydatki z tego tytułu w kwotach, które nie zapewniają refundacji poniesionych rzeczywistych kosztów przejazdu opiekuna wraz z niepełnosprawnym dzieckiem do szkoły.

W związku z powyższym senackie komisje – i Senat – podjęły działania ustawodawcze zmierzające do uregulowania kwestii zwrotu kosztów przejazdu niepełnosprawnego ucznia i opiekuna do placówek oświatowych. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe proponuje się wprowadzić odpowiednią formułę, która powinna być stosowana przy obliczaniu przysługującej rodzicom kwoty zwrotu. W projekcie ustawy proponuje się, aby zwrot kosztów jednorazowego przewozu obliczany był według następującego wzoru: koszt = (liczba kilometrów przewozu drogami publicznymi z miejsca zamieszkania do miejsca nauki dziecka – szkoła, przedszkole – i z powrotem, a także przewozu rodzica z tego miejsca do miejsca zamieszkania lub miejsca pracy, minus liczba kilometrów przewozu drogami publicznymi z miejsca zamieszkania rodzica do miejsca pracy, jeżeli nie wykonywałby przewozu dziecka niepełnosprawnego do szkoły) razy cena jednostki paliwa w danej gminie właściwego dla danego pojazdu, razy średnie zużycie paliwa na 100 kilometrów dla danego pojazdu według danych producenta pojazdu.

Szanowni państwo, w trakcie prac komisji senackich bardzo dużo dyskutowano, czy minister edukacji lub minister infrastruktury powinien wprowadzić to rozwiązanie w drodze rozporządzenia. W Senacie zaproponowaliśmy, aby bezpośrednio wpisać w ustawie tzw. kilometrówkę, żeby samorządy były zobowiązane naliczać koszt bezpośrednio z ustawy. Pozostałe zasady zwrotu kosztów są zgodne z proponowaną nowelizacją – zwrot kosztów przewozu następuje na podstawie umowy zawartej między wójtem, burmistrzem, prezydentem miasta a rodzicami. Rodzice, którzy zawarli umowę o zwrot kosztów przejazdu dziecka niepełnosprawnego do szkoły, mogą ją wypowiedzieć w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Efektem projektowanej ustawy będzie urealnienie kwoty zwracanej przez jednostkę samorządu terytorialnego rodzicom w związku z ponoszonymi kosztami dowożenia dziecka do szkoły. Nastąpi to przez dostosowanie systemu prawa do wspomnianego już postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z 17 października 2017 r. (sygn. akt S 1/17).

Projekt był szeroko konsultowany w trakcie prac senackich komisji. Swoją opinię wyraził m.in. minister edukacji narodowej, minister finansów, minister spraw wewnętrznych i administracji, minister rodziny, pracy i polityki społecznej, minister infrastruktury, pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych, Unia Metropolii Polskich, Unia Miasteczek Polskich, Związek Powiatów Polskich, Związek Miast Polskich, Związek Gmin Wiejskich, Naczelny Sąd Administracyjny, Prokuratoria Generalna, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, rzecznik praw obywatelskich. Konsultowany był również z samorządami w celu uzyskania m.in. danych do oceny skutków regulacji, które mają państwo dołączone do niniejszej nowelizacji. Mamy opinie burmistrza miasta i gminy Bogatynia, burmistrza Zwierzyńca, burmistrza miasta Zagórów, prezydenta Gdyni i prezydenta Białegostoku.

Szanowni państwo, wiem, że są przygotowane poprawki, więc będę się do nich bezpośrednio odnosił. Bardzo proszę o pozytywne rozpatrzenie proponowanego projektu nowelizacji ustawy – Prawo oświatowe. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Pani dyrektor, czy mogę prosić o przedstawienie stanowiska ministra edukacji narodowej?

Dyrektor Departamentu Wychowania i Kształcenia Integracyjnego w Ministerstwie Edukacji Narodowej Joanna Wilewska:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, szanowni państwo, minister edukacji narodowej w imieniu rządu popiera senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe przewidujący wprowadzenie przepisów określających zasady ustalania kosztów przejazdu dziecka i rodzica, które są zwracane rodzicom, i realizuje jednocześnie postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 17 października 2017 r. Rozwiązuje problem, gdy rodzice niepełnosprawnego dziecka podejmą się zorganizowania dowozu i zapewnienia opieki w czasie przejazdu do jednostki systemu oświaty. Gmina zwraca koszty dowozu i opieki na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem, burmistrzem, prezydentem miasta i rodzicami. Obecne przepisy nie określały kryterium stawek zwrotu. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie uniemożliwi stosowanie dotychczasowych praktyk – poprzez wprowadzenie kryterium, którymi powinny kierować się strony, określając koszty dowozu dziecka niepełnosprawnego do jednostek systemu oświaty. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chce zabrać głos? Nie słyszę. Ktoś z gości? Dziękuję. Zamykam dyskusję. Stwierdzam, że zakończyliśmy pierwsze czytanie projektu z druku nr 3721. Nie padły wnioski o odrzucenie projektu ustawy, nie zgłoszono wniosku o wysłuchanie publiczne, nie ma również wniosku o powołanie komisji nadzwyczajnej. Przystępujemy do rozpatrzenia projektu ustawy.

Czy są uwagi do tytułu projektu? Nie ma. Dziękuję. Tytuł został przyjęty.

Do art. 1 mamy propozycję trzech zmian. Kto zgłosił poprawki? Biuro Legislacyjne?

Legislator Urszula Sęk:

Poprawki zostały zaproponowane przez Biuro Legislacyjne dopiero do pkt 3, czyli dodawanego art. 39a. Nie wiem, czy już teraz mamy je omawiać. Państwo jeszcze nie przyjęli pierwszej i drugiej zmiany.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Oczywiście będziemy realizowali po kolei. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 1 pkt 1? Nie słyszę. Przyjęty.

Czy jest sprzeciw wobec pkt 2? Nie słyszę. Przyjęty.

Do pkt 3 jest propozycja zmiany. Bardzo proszę.

Legislator Urszula Sęk:

Po konsultacjach, również z osobami, które zajmują się kwestiami finansowymi, proponujemy nieco inaczej zapisać wzór. Przy obecnym zapisie w projekcie senackim powstałaby wątpliwość, co znajduje się po nawiasie. Należałoby domyślać się, że to jest iloczyn. Podobnie połączenie liter c i d bez spacji – również sugerowałoby, że to jest jeden człon: „cd", natomiast to są odrębne litery. Zatem, nie zmieniając merytoryki, zapisaliśmy wzór prawidłowo. To jest pierwsza poprawka.

Druga dotyczy zmian w opisie liter. W lit. a proponujemy wyrazy „i z powrotem" przenieść na koniec zdania, aby jazda rodzica, który najpierw odwozi dziecko do szkoły i później wraca do domu albo jedzie do pracy, uwzględniała drogę powrotną. Musi przyjechać z pracy lub domu, żeby odebrać dziecko ze szkoły. Wydaje się, że w zapisie przejazd rodzica jest liczony tylko raz, bez drogi powrotnej. W lit. b dopisujemy tylko wyrazy „i z powrotem", żeby odejmowanie drogi uwzględniało przyjazd rodzica po dziecko. W lit. d jest tylko doprecyzowanie, że chodzi o średnie zużycie paliwa w jednostkach w zależności od tego, jakie jednostki będą przyjęte. To jest zmiana druga.

Zmiana trzecia do ust. 3. Wydaje nam się, że będzie trudne do ustalenia określenie „stacja dominująca". Skróciliśmy przepis. Owszem, rada gminy to określa, ale uwzględnia ceny jednostki paliwa i daje większą swobodę. Nie zawsze jest to możliwe w sytuacji, jeśli są trzy różne stacje w gminie i żadna nie jest dominująca. Nie wiadomo, jak określać – sprzedażą czy innymi parametrami.

Proponujemy skreślenie ust. 4. W naszym przekonaniu w ust. 2 ze wzoru wynika, ile razy to będzie liczone. Nie ma możliwości policzyć więcej niż cztery razy – jazda rodzica z dzieckiem w jedną i drugą stronę oraz jazda samego rodzica w obu kierunkach. W przedłożeniu senackim ust. 5 budził wątpliwości interpretacyjne. Uważamy, że należy go przenieść na koniec, żeby domknąć sekwencję odwożenia dziecka przez rodziców, w sytuacji gdy gmina tego nie robi. Istnieje również możliwość, że gmina nie dowozi, rodzice nie mogą albo jest im wygodniej, gdy umówią się z kimś innym. Proponujemy ust. 5 przenieść jako ust. 8, ale z założeniem, że koszty nie mogą być większe niż w trakcie odwożenia przez rodziców. Jeśli rodzic umówi się z inną osobą, dostanie zwrot, jakby sam odwoził, ale różnicę będzie musiał pokryć. To mogłoby generować nieuzasadnione koszty.

To są nasze wszystkie poprawki. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Mam pytanie. Czy po skreśleniu ust. 4 nie będzie już ust. 8, ale ust. 7?

Legislator Urszula Sęk:

Odnosimy się do druku, ale państwo w sprawozdaniu otrzymają ciągłą numerację.

Chcę jeszcze uzupełnić, że to zostało omówione z ministerstwem, ale również spotykaliśmy się z kolegami z Senatu, żeby wyjaśnić wątpliwości.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Pan poseł Marek Sowa, proszę bardzo.

Poseł Marek Sowa (PO-KO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, mam pytanie do wnioskodawców. Czy państwo nie zastanawiali się, żeby tutaj wpisać stawkę, która wynika z rozporządzenia dotyczącego korzystania z prywatnych samochodów do celów służbowych? Czy ona nie

byłaby bardziej obiektywna i racjonalna? W mojej ocenie takie powinniśmy zastosować rozwiązanie zamiast wprowadzać dość skomplikowany wzór. Znowu będziemy mieli do czynienia z różnicami w zależności od samochodu, jakim dysponują rodzice. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Generalnie uważam, że tego rodzaju wzory i wyliczenia z przypisami a, b, c, d powinny mieć miejsce w rozporządzeniu, a nie w ustawie. To jest nadmiar szczegółowości na poziomie ustawy.

Bardzo proszę, pan senator.

Senator Aleksander Szwed:

W Senacie dyskutowaliśmy, który minister powinien to określać na drodze rozporządzenia. Były dwie propozycje z Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Infrastruktury. Ostatecznie senackie komisje stwierdziły, że wpisanie bezpośrednio do ustawy tego wzoru spowoduje, że gminy nie będą miały żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Zatem to jest stanowisko i propozycja trzech wspólnych komisji.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

A pytanie pana posła Sowy?

Senator Aleksander Szwed:

Jeśli chodzi o stawkę, rozpatrywaliśmy różne propozycje do rozporządzeń. Propozycja, którą zaproponowaliśmy, w ocenie skutków regulacji jest zbliżona. Nie chcieliśmy mocno ingerować, zwiększać i narzucać nowych zadań dla gmin. Chcieliśmy po prostu uregulować to, co już jest. Ze wzoru wychodziło (mamy to wyliczone w ocenie skutków regulacji), że obecne wydatki gmin prawdopodobnie zawierają się w przedziale od 14,8 mln zł do 17,1 mln zł na rok, według wyliczeń naszego Biura Legislacyjnego. Szacuje się, że po zmianie przepisów łączne wydatki z tytułu zwrotu rodzicom kosztu dowożenia dzieci niepełnosprawnych do szkół mogą wynieść ok. 15,9 mln zł. Zatem wpisujemy się w obecne koszty, tylko regulujemy je na innym poziomie, aby wszyscy rodzice otrzymywali tę samą kwotę.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Jest jeszcze jeden głos, ale proszę pamiętać, że jesteśmy już po dyskusji i mówimy wyłącznie o zmianach w ustawie.

Prezes Milickiego Stowarzyszenia Przyjaciół Dzieci i Osób Niepełnosprawnych Alicja Szatkowska:

Alicja Szatkowska, Milickie Stowarzyszenie Przyjaciół Dzieci i Osób Niepełnosprawnych. Reprezentuję instytucję, do której dzieci są dowożone z kilkunastu gmin. Proszę państwa, proszę mi wierzyć, że samorządy nie zawsze zwracają rodzicom koszty przejazdu. Czasami wygląda to tak, że rodzic przywozi dziecko do placówki, czeka kilka godzin i następnie odwozi. Nie ma możliwości powrotu do domu ani pójścia do pracy. Tak to wygląda. W związku z tym nie potrafię określić, czy poprawka, którą pani proponuje, daje gwarancję czterokrotnego przejazdu. Jeśli tak – bardzo dobrze. Proszę mi uwierzyć, jestem praktykiem z prowincji, na której dzieci bardzo często są dowożone. Tak to faktycznie wygląda. Zaproponowana zmiana naprawdę będzie ratować rodziców.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Przechodzimy do pkt 3. Oczywiście nie będę wyliczał zmian, ale omawiał ustępami. Czy są uwagi do ust. 1? Nie ma. Przyjęty.

Ustęp 2 w pkt 3? Dziękuję. Przyjęty bez sprzeciwu.

Czy jest sprzeciw wobec ust. 3? Nie ma. Dziękuję.

Skreślamy ust. 4. Nie ma sprzeciwu. Przyjęty.

Ustęp 5? Przyjęty. Dziękuję.

Ustęp 6? Przyjęty. Dziękuję.

Ustęp 7? Przyjęty. Dziękuję.

Dochodzi ust. 8, przeniesiony z ust. 5. Rozumiem, że przyjmujemy. Zatem przyjęliśmy art. 1.

Przechodzimy do art. 2. Czy jest sprzeciw wobec jego przyjęcia? Nie ma.

Przechodzimy do omówienia art. 2a, który ma być dodany. Czy to jest zmiana legislacyjna? To jest poselska poprawka. Czy są uwagi do art. 2a?

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Nie ma art. 2a. Dodajemy art. 2a. Czy pan przewodniczący udzieli mi głosu?

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Czy coś ma być zmienione w dodawanym art. 2a, pani poseł?

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

W projekcie nie ma art. 2a. Poprzez poprawkę wprowadzamy art. 2a

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Czy podpisała pani poprawkę? Proszę ją przedstawić.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Proponujemy po art. 2 dodać art. 2a w brzmieniu: „Przepisy art. 39a ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 2 stosuje się również do uczniów z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją, uczęszczających do klas dotychczasowych szkół ponadgimnazjalnych prowadzonych w szkołach ponadpodstawowych, do czasu zakończenia kształcenia w tych klasach, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego w roku kalendarzowym, w którym uczeń kończy 21. rok życia”. Przepis ma zagwarantować, że zmiana również obejmie uczniów, którzy są w szkołach ponadpodstawowych, w klasach szkół ponadgimnazjalnych, czyli trzyletnim liceum, czteroletnim technikum. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Czy pan senator zgadza się na wprowadzenie poprawki? Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

Legislator Urszula Sęk:

Nie mamy uwag. To było wstępnie uzgadniane.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec dodania art. 2a? Nie słyszę. Przyjęty.

Czy jest sprzeciw wobec art. 3? Nie słyszę. Dziękuję.

Przechodzimy do głosowania nad całością projektu ustawy. Wydaje mi się, że nie będzie sprzeciwu, zatem nie będziemy musieli głosować za pomocą kart. Zapytam: czy jest sprzeciw wobec przyjęcia projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe z druku nr 3721 wraz z poprawkami przyjętymi przez Komisje? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisje przyjęły senacki projekt ustawy.

Czy jest propozycja posła sprawozdawcy? Bardzo proszę, pani przewodnicząca.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Zgłaszam panią poseł Joannę Borowiak.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Czy pani poseł się zgadza?

Poseł Joanna Borowiak (PiS):

Tak, wyrażam zgodę.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Czy jest konkurencyjna propozycja? Nie ma. Dziękuję. Porządek dzienny wspólnego posiedzenia Komisji został wyczerpany. Zamykam posiedzenie. Bardzo dziękuję.